COLLEGII FEUDALIS

DISPUTATIO X.

DE RECOGNITIONE FEUDI,

Quam,

D. O. A.

PRÆSIDE AMPLISSIMO ET CONSULTISSIMO VIRO, DN. THOMA FRANZIO, I C. Clarissimo, & Professore feudorum in Inclatâ VVitembergâ Ordinar. Publ. defendere conabitur

IOAN: GAILKIRCHIUS, Hamburg.

Ad 7. Ianuarij, horâ VI. & seqq.

WITEBERGÆ,
Typis M. Georgij Mullerj,
Anno M. D. XCVII.

TAM EXIMIÆ DOCTRINÆ, QVAM PRÆCELLENtium virtutum Laude Clarissimo Viro, Dn. THEODORO RADEMINO Doctori IURISCONSULTO,

ILLVSTRISSIMI PRINCIPIS HENRICI IVLII, DVCIS BRVNSVICENSIS & Lunæburgensis Consiliario meritissimo, &c.

Domino ac fautori meo obnixè colendo

Hanc de RECOGNITIONE *feudi disputationem,*

L. M. Q.

D D.

IOAN: GAILKIRCHUS.

DE RECOGNITIONE FEUDI.

CONTINUATIO.

Successio in feudo nulla est, nisi cōfirmetur recognitione: De qua superest ut hac disputatione agamus.

THESIS I.

Ominium quippè, ILLO, qui præstitit, & CUI exspirantib⁹, una cum promissis, alijsq́; oneribus feuda passim comitantibus, tanquam personale, exspirat; (α) exspiratum igitur resuscitandum per INVESTITURAM; (β) quæ minimè nova, sed primitus factæ saltem confirmatio; (γ) præterquam quod Vasallo possessionem, utpote quæ ne quidem Iure suitatis; aliter atq́; Rosenthalius & Dd communiter docent, resideat penes ipsum, de novo concernat. (δ)

(α) c. veritatis. ubi Innoc. & Dd. c. veniens. ex de Iurejur. l. 2. in fin. ib. Gothofr. ex Cuitc. 19. obs. 23. D. de usufr. legat. Cova: in c. quamvis 1. p. §. 5. n. 4. de Pact. in 6. Anton. Gabriel. comm. concl. tit. de jurejur. Laur. Sylvanus in tr. de Recogn. feudi. q. 12. n. 6.

(β) 1. feud. 14. 2. feud. 3. & 32. vers. de veteri. Pistoris 2. q. 47. n. 1. Iul. Clarus in §. feudum q. 49. Molinaeus in Consuet. Paris. §. 2. gl. 4. n. 49. VVesembec. de feud. c. 8. n. 23. Alij autem alios prætendūt Recognitioni fines: ac si fieret ad signum reverentiæ: 1. feud. 23. Borcholt. de feud. c. 7. n. 30. Fr. Curtius in p. 4. causæ 23. Mozzius de substan. feud. n. 4. Schneidew. de feud. p. 5. n. 4. cui sane primus, quem & Rosenthal. c. 6. de feud. conc. cl. 49. ex Hotom. cons. 32. n. 2. mutuatus, includi potest. Iason. & Ld. in l. Gallus §. quidam D. de liber. & post. Nevè Domini Iura longinquitate temporis & mutatione successorum intervertantur. arg. c. longinquitate. c. sæpe 12. q. 2. l. plures apochis 19. C. de fide Instrum. Bal. in Auth. si quas ruinas C. de SS. Eccles. Syl.

d. loc. n. 1. & 2. Vultei. de feud. c. 7. n. 58. Planè etiam praeter eas esse urgentissimas utilitates non abnegarim, ut hisce moti ferè semper Reges & Imperatores in incipio principatus fidelitatem civium suorum renovarint, quemadmodum exempla videre sunt ap. Iob. Tritem. cap. 33. Albert. Kranzium lib. Nortmann: 4. c. 14. Othon Frisingens. lib. Frid. 2. cap. 12. Et quod dubium possit esse ex lib. 1 tit. 14. §. 2. an etiam in non regalibus feudis apud minores valvasinus Recognitio sit solita; Hotom. de feud. cap. 27. excutiendum. Atq; quod in d. t. 14. §. 2. minus plenè dictum, supplendum erit, collectis & inspectis c. un. quo temp. mil. c. un. de Capit. Corradi. c. un. §. ult. de prob. feud. alien. per Lothar.

(γ) *Schraderus p. 6. de feud. cap. 3. n. 29. Bellamer: in c. transmissa n. 15. & 20. de Elect. Curtius p. 2 de feud. Laicor. n. 37. 3. q. Sylvan. de feud. recogni. q. 34. n. 2. & 5. Semperq; in illâ repetitae censentur prioris Investiturae clausulae & cautelae. I. d. in c. 1 per quos fiat Investit. Alb. Brunus. cons. 1. & 29. & 57. Vultej. t. d. feud. c. 7. n. 59. sin vero non inveniuntur repetitae: ibi tûm RECOGNITIO praesumitur aut Errore aut Impressione facta. Schrader: p. 6. de feud. cap. 4. n. 43. Specul. tit. de feud. § quoniam vers. & modo. Sylvan de recogn. feud. q. 38. n. 3. Atq; nihilominus primae Investiturae statur. Curt. jun. p. 7. q. 7. & cons. 108. n. 18. Nevizan. cons. 11. Cephal. cons. 12. n. 1. & cons. 27. n. 1. & seq. vol. 1.*

(δ) *l. cùm heredes 23. in pr. l. 30 § 5. D. de Acquir. poss. l. 20. D. de Usucap. cùm possessio facti sit l. 3. l. quadam D. de Acquir. poss. L. fin. C. de Edict. D. Hadr. Bellon. 4. supput. 15. n. 5. Menoch. de adipisc. poss. remed. 4. n. 8. Oldendorp. cl. 5. de Act. benef. Hancq; sententiā post maturam deliberationem etiam Camera amplexa est, Gail. 2. obs. pr. 152. n. 12. cum seqq. Minsing. cent. 3. c. 38. D ß. Duaren. in comm. c. 13. de Liber. & postum; hered. inst. Rosenthal: de feud. c. 6. conl. 46. Alvarot. Praepos. & alii in c. 1. § fin. de feud. cogn. Cotas. 6. misc 12. n. 6. Quorū opinionē neutiquā stab. liet L cùm miles 30. D. ex quib. causis. cùm agat de Usucapione arg. l. 39. d. t. quae multis modis divisa est à possessione, siquidem capta etiam, antequam hereditas adeatur, impleatur, l. captam D. de Usu cap. Bronchorst 2. ἐναντ: 64. Minus verò l. 2. § filium D. pro herede, ubi ratione dona-*

donationis naturaliter vivo patre filius possederat. Adde Alciat. 4. parad. 15. Sed quid si fieret istiusmodi RECOGNITIO apud rem ipsam & in re præsenti? Vtiq; tacito sensu videbitur tradita possessio. argto l. clavibus D. de Contrah. emt: Dd. dd. LL. gl. Communiter approbata in c. 1. § fin. de feud. cogn. in verb. fin.

II.

Sin autem RENOVATIO quidem sese referret ad Antiquam Investituram; nec de eâ quid certi constaret, forte Dominus dixerit: CONCEDO tibi fundum Mævianum aut in illo loco reditum FOENI, prout à me aut Majoribus meis, tui Majores in feudum tenuêrunt. Quibusdam & nobis placuit nonnullis dissentientibus, quatenus habilis fuerit recipiens, esse feudum inductum (α) & quidem præsûmtum antiquum. (β)

(α) argto l. si donatio C. de donat l. 1. C. de Episc. & Cler. l. ex hâc scripturâ D. de donat. l. 1. C. de falsis l. demonstratio § quod a. D. de Condit. & dem: Specul in t. de instr. edit. § restat vers: pen. Ioan. Andr. in Addit. ad pecul at. t. de feudis § 1. vers. pono. Oldradus cons. 133. & cons. 12. Frustra autem adversus hanc decisionem considerant multi Auth. si quis in aliquo C. de Edend. siquidem loquatur de priori documento, quod nec habebat, nec ejus vicem aliud sustinere poterat. Sylvan q. 34. Ast præsupponimus hic Recipientem posse etiam nullis aliis Investituris pravis novis conformare sicq; vicem veterum de facili sustinere. argto dd. ll. Secernendi tamen sunt hîc quidam casus: ut si RECOGNITIO in genere facta, argumento l. 3. § in certa l. Locus l. si quis fundum D. de Adquir. poss. l. si sic § si mihi D. de Legat. 1 Aut alias ad fallacem vasalli adsertionem sub & obreptitie elicita l. si quis obrepserit D. de falsis l. fin. C. de divers. Rescri. l. præscriptiones l. pen. l. fin. C. si contra jus vel util. publ. Aut deniq; clausula SALVO IVRE nostro adjecta fuerit argto c. examinata & ibi gl. & Abb. ex. de confirmat: utili l. si debitor 4. § 1 D. quib. mod. pign. vel hypoth. toll. Alex: cons. 59. ILLis namq; casibus potius præsumitur ERROR & ignorantia, quàm conformis & deliberata concessio. Schraderus de feud. p. 6. cap. 3 n. 32. Rosenthal. de feud. c. 6. concl. 116. Sylvan. d. tr. q. 35 per tot.

(β) c. 1. per quos fiat invest: Baldus in l. 1. D. de rer: divis.

 maximè

maximè cum concedatur sub commemoratione antiquarum In-vestiturarum. Aretin. in l. si mihi & Titio. col. 5. vers. secundâ qu. D. de V. Oblig. c. 1. de vasallo decrep. atat. Brunus cons. 78. Laurent. Sylvan. tr. de Recogn. feud. q. 37. Rosenthal: c. 6. de feud. Concl. 128.

III.

Sed è diverso quis rem suam allodialem pro feudali, (α) Feudum rectum pro degenerante Guardiæ aut Conditionato (β) recognovit, quid dicemus? Siquidem certa scientia, metu omni seposito, præcesserit: (γ) Illa quidem certo recognoscentis & suorum heredum respectu, modòne filiarum legitima minuatur (δ) feudi naturâ arripiet: Hæc neutiquam in præjudicium agnatorum eâ (ε) ratione innovari poterunt.

(α) *arg. l. qui rem, ubi Dd. Locat. l. 28. D. de Acq. poss. ib. Alciat. & vol. 1. cons. 12. n. 2. Guido Papæ q. 272. Raph. Cumanus cons. 157. Iacobin. de S. Georg. vers. dictiq vasalli promiser. recogn. 21. 24. & 27. Alex. cons. 29. vol. 5.*

(β) *Balbus 2. p. 3. part. pr. q. 10. n. 25. Rosenthal. de feud. c. de form. feud. 6. concl. 120. Dd. & Pet. Ravenn. in c. fin. de feudo Guard.*

(γ) *l. ad probationem 23. C. de Locat. & cond. nemo etenim suum facile jactârit l. cùm de Indebito. D. de probat. proinde, ut aliàs semper, agens de damno vitando præsumitur per errorem fecisse. l. sed etsi me putem 22. in pr. & 10. Iaf. D. de condict. Indeb. l. si post divisionem 4. & ib. Br. & Dd. C. de Iur. & facti ignor. Alciat. cons. 12. vol. 1. n. 2. sic etiam hic Alex. cons. 56. n. 17. Diss. Schraderus & quos ille allegat p. 5. cap. 5. n. 11. dum diversitatem aliquam inter civilem & Ecclesiasticam personam comminiscitur, atq; statuit aliud esse. Rem tanquam domini. an tanquã propriam quis recognoverit.*

(δ) *arg. l. si tota res cum reliquis C. de Inoffi. donat. atq; sic quasi quædam donatio est, Zasius de Feud. c. 5. n. 36. & seq. Hannetonius 1. 1. feud. c. 5. Duaren. de feud. c. 6. An autem respectu agnatorum quoq; hæc recognitio quid operetur, ita ut se Agnatus in ea fundare possit, elegans est cognitu & assertione quæstio? Negati vam acceptabo: cùm res inter alios acta alijs ut nec nocere sic nec prodesse debeat. arg. c. post electionem. in fin. ex. de conces. præbend. tot. tit. C. inter alios acta. Alciat respons. cons. 15. n. 2.*

cum

cum seqq. vol. 3. Dis. Rosent. de feud. c. 6. concl. 125. in not. ex Baldo c. 1. coll. pen. & fin. quid sit Investit. Sylvan. d. tr. q. 36. in fin.

(ι) c. un. §. Titius. si de feudo def. cont. Mynsing. 4. cent. obs. 85. Gail. 2 obs. 50. n. 11. & 12. Wurmser. t. de feud. pr. obs. 5. Hieron. Schurff. 1. cons. 4.

IV.

Id etiam huc adnotasse operæpretium erit, ejusmodi Recognitiones contra TERTII jus nihil posse: Ideoq; etsi quis a Principe censum aut vectigal carnis in aliquo castro recognoverit: id tamen nullum jus contra habitantes castrum inducere cum Rosenthalio defendemus, tantum abesse, ut ex hujusmodi recognitione dominium principis firmiter probetur.

l. quæ quisq; 64. D. de Acquir rer. dominio. l. censualis. l. si functiones. ubi Dd. C. d. donat. l. 4. §. 4. D. de censibus. l. si pater 8. C. de Action. empti. Guido Papæ q. 272. utrumDominium n. 2. Hotom. cons. 11. Curtius p. 2. membr. 2. de feud. Laicorum n. 41. Alex. cons. 12. Rosenthal. de feud. cap. 6. concl. 116. Ast Census Dominium principis universale præsupponit. l. census. D. de probat. l. 4. §. 1 D. de censibus. Cicer. pro Flaco: constabat inter omnes alicui Censendo Decimus sua facere posse &c. Videbimus disputando. adde Nov. 128. Molinæum in consuetud. Paris. tit. 2. de consuet. in pr. n. 15.

V.

Hosce extra casus, & similes, regulatur, ut dixi, ad priorem Investituram RECOGNITIO; quæ peragenda erit loco congruo & tempore (α) non quidem ad omnem Domini REQVISITIONEM (β) sed demum post mortem domini vel vasalli cùm veram, tùm fictam (γ) ab accepta noticiâ(δ) aut hereditate adita(ε)non exspectata prævia aliqua citatione(ζ)intra annum & diem (η) differentia quam sibi maximæ auctoritatis IVRISCONSVLTI Sylvanus, Schraderus, Sonsbeckius &c. confingunt, vasallum, militem, Baronem, Nobilem inter. & Paganum, penitus sublatâ (θ) Idq; tempus sicuti dominus invito vasallo minimè coarctare, ita nec vasallus domino Invito prorogare poterit (ι)

(α) arg: l. si soluturus. D. de solution: l. usuras. C. de solut: Iason in l. non solum. § morte, coll: 24. n. 43. D. de Operis novi nunt.

Dd.

Dd: communiter in c. 1. quo temp: mil: à pari enim procedunt non facere actum & incongruo loco tempore facere. l. si putator D. ad l. Aquil: l. si rem § fin. D. de Evict: Quid autem si dimidio noctis ultimæ pœnè effluxo Vasallus Recognitionem petitum advenerit? contra aliquot dissentientes adferam Vasalli excusationem. Salicet: in l. non minorem C. de transact: Laurent: Sylvan: de feud: recogn: q. 18. n. 8. qui optimè respondit ad obstantes I. 2. § si quis D. si quis caution: c. cum in veteri ex. de Election: Diss: Modern: Neapol: in rubr: quo temp: mil: Extra territorium tamen factam RECOGNITIONEM de Iure validá puto: cùm nullam causæ cognitionem requirat. Dd: in c. 1. in pr: per quos fiat Investit: Iason in l. fin: in 16. limit: D. de jurisdict: illis respectibus missis, utrū voluntariæ jurisdictionis sit, an contentiosæ RECOGNITIO, quos explicat Sylvan: de Recogn: feud: q. 19. ex Mod: Neapol: in rubr: quo temp: mil: vers: venio ad 2. q.

(β) Sylvan. tr: de feud. recog: q. 21. Dn. Vultejus De feud. c. 7. n. 60. in fin. Diss: Iacob: de S. Georg: in tr: feud: verb: dictiq; vasalli promiss: recogn: Bl: ad l. plures C. de fide instr: & in Auth: quas ruinas C. de SS. Eccles: si modò tenor Investituræ & Consuetudo Patriæ minimè refragârit: Rosenthal: 6. de form. feud. concl. 105. Ille namq; est attendendus potissimum; c. 1. § præterea. quid sit Investit. c. 1. § notandum. de his, qui feud. dar. poss. arg. l. contractus. D. de R. Iur. l. 1. § si convenit. D. depositi. Schrad. de feud. p. 6. c. 2. n. 74. Nec hæc negligenda. c. 1. & ib. not: de Matr: ad Morganat: contr: l. 1. C. quæ sit long: consuet: Alvar: in c. fin. n. 2. de feudi cogn:

(γ) c. 1. de capit: Corradi, Schrad: de feud: p. 6. c. 1. n. 1. Hotom. cons. 30. n. 21. Afflictis n. 81. quo temp: mil: Iura enim sæpius attendunt προαίρεσιν & finem, arg: l. Iulianus 11. D. qui satisdar: cog. l. quæsitum. § his. D. de peculio. l. Filiæ § Titia D. de cond: et demonstr: Ita etiam hîc attenditur principale propositum, quod renueris famæ, quamvis falsæ, parére: arg: l. fin: § 1. D. ne quis eum qui in jus voc: l. eum qui nocentem § si injuriam D. de Injur: l. si quis ex alienâ D. de Iudic: non autem quod secundariò sequitur. l. si quis nec causam. D. si certum petat. v. Lam: Sylvan: de feud: recogn. q. 64. & 68. qui infinitos alios auctores allegat, & dissentientes solidè refutat.

(δ) text: & gl: in c. 1. in verbo Infantia, in fin: quo temp: mil:

c. 1.

c. 1. § fin: & ib: Bl. & Dd. de Vasall: qui cont: Const: Lothar: schetrecht cap. 50. Sonsbeck: p. 11. de feud. n. 10. Hartm: in pr: obs: tit: de feud: obs: 9. Quippe qui ignorat, aut in facto errat non videtur Dominum contemnere. l. si ignorans C. Locati l. generali C. de tabular: lib. 10. Alex: cons: 40. n. 6. vol. 6. & vol. 2. cons: 14. Gail 2. obs: 48. qui allegat Dn. Cameralium vota. At si quis dubitaret? l. sufficit D. de Condict: Indeb: Dn. Vultejus de feudis c. 7. n. 71. Rosenthal: concl: 83. Sylvan: de Feud: Recogn: q. 65. in fin: Alvar: in c. 1. n. 11. quo temp: mil: Illud sanè Indubiū est: ADFECTATAM ET SVPINAM IGNORANTIAM minimè excusare. § praeterea de prohibit: al: per Freder: l. nec supina l. regula D. de Iur: & fact: ignor: c. 1. de postul: praelat: (1) *idq; primùm respectu heredis Domini arg: l. si intra utile § 3. D. de Minor: l. 2: § in omnib. D. de Iudic: Oldradus cons: 71. circ: fin: Etiamsi suus sit, quoniam videatur per Beneficium abstinendi redactus ad instar emancipati. l. nam nec emancipatus D. de Legat: 1. l. fin: § si verò C. de Iure delib: l. si paterna C. de his qui in fr: credit: Diss: Sylvanus latius q. 79. per c. 1. quo temp: mil: Deinde respectu Vasalli successoris: qui utut varij variè in hoc articulo loquantur, secundum meam opinionem de Theoria à veritate non cessare; sed potius sive agnatus sit, (non enim tum ad Feudum ut heres admittitur arg: l. 1. § 1. D. de divers: tempor:) sive suus heres: ne jus Domini diutius stet in suspenso. c. 1. an Agna: vel fil: deff: Diss: Bl: in c. 1. de cap. Corradi Matth: de Afflict: in c. 1. ubi & Alvarott. quae fuit pr: benef: intra annum & diem devotè cognoscere festinet: aliter Carolus Molinaeus in consuet. Paris. tit. 1. § 1. gl. 7. n. 2. circa fin. & Lud. Schraderus tr. de feud. p. 6. c. 2. n. 17. qui inter feudum ex pacto & providentiâ distinguit atq; hereditarium ab hereditate inseparabile. adde Alex. cons. 79. n. 11. lib. 1. Rosenthal. c. 6. de feud. concl. 78. Guid: Papae decis. 165.*

(2) *dd. c. 1. quo temp. mil. c. 1. de capit. Corrad. VVesenbec. c. 8. n. 3. vers. nec hoc casu Sonsbeckius p. 11. n. 8 Rosenth. de formâ feud. concl. 53. ubi sub (lit: a.) in marg: probè hanc sententiam interpretatur.*

(u) *ut annus emergens 363 diebus, dies 24. horis finiatur Br. in l. cum heres. § Stichus L. de Stat. liber. arg. l. 1. § annum D.*

de Itiner. actuq privat. l. 2. §. 1. ubi Gotho. D. de V. Sign. adde etiam quæ eleganter ad d. l. commentatus est Dn. Gœddeus. Quemadmodum Mensis generali vocabulo plerumq; si de evitandâ pœnâ queritur 28. sin de Extensione favoris 30. diebus circumscribitur arg. l. 2. C. de tempor. appell. Sylvanus de Recognit. feudo q. 11. & seqq. Ratio autem quâ de Recognitioni prædefinitus est Annus & dies in obscuro videtur latêre; & rectè moribus condonatur Sylvan. de feud. recogn. q. 14. Iul. Clarus in §. feudum q. 49. Schneidew. p. 5. de feud. n. 5. Vultejus c. 7. de feudis n. 61. quamvis multi aliquam ab Edictalis & decretalis usu mutuatam subinde ingeminent, cum Iason. in prælud. feudal. circa fin. vers. 16 Alvar. in d. c. 1. in pr. col. 5. ex l. 1. §. decretalis D. de success. edict.

(D) 2. feud. 24. pr. 2. 2. feud. 55 §. præterea: Vultejus de feudis c. 7. lib. 1. n. 61. Zasius p. 7. de feud. n. 1. Cujac. in d. c. 1. quo temp. mil. & ib. Afflict. Miles enim & vasallus in Iure feudali pro synonymis usurpantur & d. c. scopus est in totum definire tempus Diss. Minsing. 5. obs. 9. n. 1. Sonsbeck. p. 11. n. 7. Iul. Clarus in §. feudum q. 49. n. 2. VVesembec. c. 8. n. 3. Borcholt. c. 7. n. 32. Duaren. c. 14. de feud. Sylvan q. 8. Menoch. cons. 1. n. 42. Gail. 2. obs. 152. Neq; tamen cum Cujacio & Hotomano manum textui criticam admo vero: sed potius Eminentissimi IVRISCONSVLTI VULTEII ductum sequens salvo textu in disputatione illum minimè nostræ sententiæ refragare ostenderem. Interim vero non inficiaturus singularia quædam indulta ad testimentorũ factionem etiã modernis militibus competere: ut Vigllius latius disseruit Inst. de testamento mil. Cujac. cons. 49. Vaudus 1. q. 55. Gail. 2 pr. obs. 118. Diss. Dd. passim ex Accursio in l. pen. D. ex quibus caussis major.

(I) comm: Feudist. in d. c. 1. quo temp. mil. Chassaneus in consuet. Burgund. rubr. 3. §. 1. n. 6. seq. Rolandus a. valle cons. 18. n. 12. vol. 1. arg. c. indultum & ib. Pynus de R. Iur. in 6. l. 4. §. quis condemnatus D. de P. Iur Auth. ei qui C. de temp. appell. l. 42. l. cumqui 41. §. quoties d. t. de V. O. Adversante Iure Saxon. art 22. Lehenrecht. Schrader de feud. p. 6. c. 2. n. 9. Diss. in parte Sylv. de feud. recogn. q. 48. Quid autem si voluntate vasalli imminutum fuerit hoc tempus, vasallus nihilominus post tempore convento recognitionem fecit, an similiter feudo

cadat

cadat elegantis est quæstionis? Et feudum quidem præcisè non perdere frequentius offendo à scribentibus receptum etsi addant illi oportere illum prius æstimationem feudi solvere si retinere discupierit. Andr. de Isernia d. c. 1. in pr. Laurent. Sylvan. de feud. recogn. q. 17. Schrader. de Feudis. p. 6. c. 2. n. 5.

VI.

Currit vero dictum temporis spacium, exceptis Impuberibus & furiosis(α) passim omnibus, tam feminis, quam rusticis, (β)etiam civitatibus: puberibus, utut posteriores contra lapsum temporis ex Dd. traditis restitutionem poterunt obtinere: (γ)Perpendi tamen hic solet & Domini ætas, ut si sit Infans vel Infantiæ proximus & tutore careat, ab illo renovationem petendi necessitas minimè Vasallo incumbat, secus si tutorem habeat: aut proximus pubertati doli capax, quid agatur, cognoscat (δ)

(α) c. 1. in verb. Infantia quo temp. mil. c. Imperialem §. præterea de prob. feud. al. c. 1. §. si quis. decess. si de feud. def. controv. si tamen pupilli voluerint poterunt ipsi recognitionem petere arg. dd. cc. & ib. Alvar. & Dd. Diss. Andr. de Isern. per l. videamus in pr. D. de In lit. jur. quod non possint jurare, quem satis refutavit Sylvan. de Recogn. feud. q. 34. & al.

(β) sicuti enim in aliis caussis non excusat muliebris fragilitas ita nec in feudo, in quo natura realis cõplectitur Masculum & feminã, neq; contrarium invenitur decisum c. 1. de feud. fem. inc. 1 § n. personam Per quos fiat investit: & Iuris errore non magis femina excusatur atq; masculus l. placet D. de Iure & fact. ignor. Alvar. Præposit & alii in c. Imperialem § præterea si quis infeudat. circa fin. de prohibit. feud alien. per Freder. Atq; ideo inclusimus unà Rusticum quoniam & ille in iis quæ ad juris rigorem conservandum tendunt, perspicax esse debet. Br. in l. 1 §. nunciatio D. de oper. nov. nunt. gl. in c. ignorantia 1. q. Bl. in l. scimus. in pr. q. 3. C. de Iure deliber. & in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. Lis. Sylvanus de Recogn. feud. q. 60 ideo quod plerumq; masculinum non soleat concipere femininum arg. l. 1. in fin. D. de pecul. Alex cons. 135. circa pr. coll. 3. lib. 1. & cons. 64. lib. 4. & cons. 9. col. 3. vers. præterea lib. 5. sed rationem illam in disput: examinabimus.

(γ) Socinus jun conf. 115. n. 23. quia Ciuitas & Vniuersitas privilegio minoris utitur Iacob. de Aran. & Salicet. in l. respublica. 4. C. ex quib. caussis major Schrader: de feud. p. 6. c. 2. n. 29. Minor autem restituitur arg. c. restitutio ext. de Rest. t. in integr. l. ait prætor inpr. D. de Minor: Alvarotus & Præpositus & Afflictis in c. Imp § præter: de probib: feud. alien. Curtius in tr feudal. 4. p. n. 46. Carolus Molinæus in Consuetud: Parisiens. tit. 1. § 1. gl. 7. n. 2. in tantum ut ratione Indiuiduitatis ex persona istius Minoris, major non petens Investituram excusetur teste Syluan 4 q. 51. argto, l. communem D. quemad. serv: amitt. Vulteius de feud. c. 7. n. 66.

Nec obstat § præterea c. Imperialem de probib. feud alien: & quod verba cum effectu sint intelligenda l. nomen filiarum § fin. D. de V. sign. l. si quis alium § docere D. ne quis eum qui in jus vocat. Etenim hic concedimus ipso jure currere & contra illum esse dandam restitutionem, id quod restitutionis proprium esse liquet argumento t. t. C. si advers. Vsucap. & docet Dn. Vultej. alleg. loc. Diss. Sonsbeck. p. 11. de feud. Chassaneus in Consuet. Burgund. sub. tit de feudis § 2. vers & ita dicendum, & c.

(δ) argto l. si infanti C. de jure de liber. l. pen. C. ad Trebell. l. restituta § pupillus D. d. t. At dices, investitura potest fieri sine damno pupilli c. per quos fiat invest. & fidelis debet denūciare pupillo investiturāq; petere l. 4. § nihil inter est D. Mantu: Sylvan. q. 69. Rosenthal: c. 6. concl. 73. Schraderus p. 6. c. 2. n. 31. Schneidwin: p. 5. n. 46. ID. larglor Schradero d. l. quod si postquam Dominus feudi decesserit uxore prægnante relicta curator constitutus fuerit ventri, ab hoc esse exigendam RECOGNITIONEM Curt: p. 4. de feud. n. 56. Præpositus et Dd. in c. 1. in pr. n. 2. in fin. Quæ fuit pr. causa benef.

XVII.

Quo circà omnes vasalli necessariò sub pœnâ privationis feudi coguntur Renovationem impetrare; Heredes quidem ob Mortem sui antecessoris, etiamsi hic antea pro se & successori bus suis Domino et successoribus ejus solemniter præstiterit hominium: (α) adeò ut contra quosdam jurisconsultos pendente postumi: præteriti natali filium institutum, post posito præteritionis alias ad hereditatis aditionem suspendendam validæ

 (ε) omni

& omni respectu; similiter intra annum & diem petere debere omnimodò adfirmemus. (γ)

(α) *argumento c. 1. quid sit investit: personale siquidem est juramentum nec personam egredi pot: qui enim quis alterius animam cum effectu obligarit aut alienum factum promiserit? Dd. communiter praecipuè Ioan Andr. Hostiens. Butr. in c. veritatis ex; de jureitur. Speculat. in t. de feudis § quoniam vers. hic est mota coll. fin. & in vers. seq. Georg. de S. Georg. in tr. feudorum in vers. quicquid: Invest. praest. jur. fid. coll. 9. vers. quaro subsequenter de quotid. quaest. Diss. Bl. in l. un. § excepto vers. & notat. quae feud. C. de Caduc. tollend. dicens quod tale juramentum ex parte jurantis si reale per text. in d. c. veritatis. Sed casus plane diversus ibi proponitur, cum quis ibi non solum Domino sed etiã successoribus eius juraverat; utiq̃ vivente illo firmum nec libatum mansit: Ut supervacuum fuisset redintegrare Recognitionem: Dd: communiter tamen quo ad hoc diss. uti videre licet apud Clarum de feud. q. 49. n. 1. Sylvan. de Recogn. feud. q. 88. Sonsbeck de feud. p. 11. n. 17. Hart. Hartm. de feud. obs. pr. 20. In nostro autẽ casu praesupponimus Iuratũ esse dimortuum & dimortui heredes eo minimè teneri. c. 1. de nova form. fidel. Vivius 1. comm. opin. verb. Iuramentum pt. n. 9. Schraderus p. 6 c. 2. n. 4.*

(β) *l. illud. § fin. d. de bonor poss. cont. tab l. ventris D. de Acquir. heredit.*

(γ) *cum in omnem eventum fac. teneatur. Alvar. praepos. & alij in. c. 1. in pr. quae sit pr. caus. benef. amit. Iacob. S. Georg. tr. feud. in verb. qui quidem. Investit. praest. Iur. fidelit. col. 12. Rosenthal. de feud. cap. 6. concl. 64. Diss. Modestin. Papiens. in tr. feud. n. 8 3. pr. & l. antiq. D. si pars hered. pet. addito arg. c. 1. de Feud. Cognit. illam autem distinctionem inter Feudum divisibile & Indivisibile retinemus cum Curtio Sylvano & aliis Dd. alleg.*

VIII.

Elegans verò & gravissima hic progerminat dispectio: si ita Vasallus decedens plures post se reliquerit filios an quilibet filiorum recognoscere teneatur? seu si decesserit Dominus pluribus relictis filijs an ab omnibus Investitura petenda? Priorem quaestionem simpliciter sive divisum feudum fuerit sive Indivi-

sum, adfirmandam esse statuimus: (α) alteram autem restrictione aliquâ præmissâ disputando adfirmativè inducemus. (β)

(α) c. omnes filii: ubi Laudens. n. 1. Belviso Alvarott. n. 1. & passim Præpositus, Afflict. Isern. si de feud. def. controv. Vldal. Zasius p. 6. n. 9. Sylvan. de Recognit. feud. n. 105. Hartm. Pistor. p. 47. q. 2. Non enim ex persona heredum conditio obligationis immutatur. l. 2. § 2. D. de V. obl. Alii aliter; & putant ideò omnes debere jurare Recognitionem; quia Iuramentum fidelitatis est Individuum: arg: l. heredes § an ea D. fam. ercisc. l. si cujus 13. D. de Vsufr. l. si usufr: 9. in fin: D. Vsufr. quemadmodum caveat. Quidam verò astruunt distinctionem in thesi propositam. ex. c. un. § omnes; si de feud: con: sit inter Dn: & Vasallum. Sylvan: d. loc: Cujacius ad c. 1. si plur: sunt Dn: c. un: § 1. vers: præterea ducatus de prohib: feud: alien: per Frider: corrigit more suo textum d. § omnes, &c. Pistorius q. 47. n. 11. adserit unam hic esse & fieri fidelitatem fictione Iuris; quem refutat Vultejus d. loc: aliamque profert: Videbimus quantum hisce excellentissimorum Dd. distinctionibus & traditis sit dandum.

(β) Scilicet: nisi Domini convenerint, ut uni præstaretur fidelitas, regulariter enim ab omnibus est poscenda fidelitas. Laud: Præpos: Alvar: in d. § omnes filii Molinæus § 2. gl. 4. n. 53. Diss: multi superius allegatorum per text: in d. § præterea: confirmatur tamen nostra sententia generali Germaniæ consuetudine: teste Zasio & Lehenrecht *art: 29. Schraderus p. 6. c. 1. n. 14. Neutiquam verò hic quod multi Dd. faciunt, Vni Vasallo electionem attribuimus, sed potius heredibus Domini, arg: l. stipulatio § quæsitum D. de operis novi nunt: Isernia in c. 1. n. 5. & 16. Præpositus n. 2. si de feudo def: Diss: Iacobus de S. Georgio in verbo, qui quidem Investiti n. 23. Sylvan: de feud: cogn: q. 106. n. 2. & allegati alii à Vultejo. Oportet quippe Vasallum postulare & sollicitare, ut Domini communi consensu statuant inter se, cui cum hominium tum servitium præstet. arg: l. hæ operæ 23. § 1. D. de Oper: libert: l. jam tamen 5. § si tamen D. judicat: Solvi: Hotom: de feud: disp: 29. Sanè si illi non potuerunt in Electione consentire, Vasalli aliquem possunt eligere qui dignior est. &c. Pistor. d. c. n. 27. Boer: in consu: Burdegal: sub. tit: de feud: § 10. l. fin: D. de fide Instr: Sylvan: de Recogn: q. 106. n. 2.*

IX.

Post suos heredes proximiores Agnati Recognitum Investituram similiter venire debent: (α) Sed quid si unus alteri partem suam feudi communis refutaverit? siquidem refutans nondum jurârit non cogetur denuò recognoscere: (β) aliàs autem à die refutationis (ut semper) computando recognoscet justè: etiamsi refutans ille adhuc vivat aut usumfructum sibi in eo retinuerit. (γ)

(α). Lud: Schraderus tr: feud: p. 6. c. 1. n. 8. arg: § omnes. c. un. si de feud: defunct: contr: cæteroqui non quidem ad Dominum, sed ad reliquos agnatos devolvetur. Alvar: c. 1. § fin: 22. concl: ib: Præpos: quæ fuit pr: causa Curtius in tr: feud: 5: part: n. 12. Diss: nonnihil jus Saxonicum secundum quod omnes Agnati etiã. Remotissimi coguntur petere, teste Schradero de feudis c. 1. p. 6. n. 9. Atq; huc commodè referri poterunt illa quæ de singulari successore putà donatario, Emtore extraneo: &c. unanimi voce Dd. scribunt. Matth: de Afflict: n. 33. per quos fiat Invest: Iacob: de S. Georgio in tr: verb: & cum pact: cl. 2. n. 41. Zasius in tr. feuda: 7. p. n. 1. Curtius de feud: 4. pr: n. 149.

(β) gl. in c. 1. § sed & 26. in verb: proximior: ad fin: in tit: per quos fiat Investit: Isernia Alvarot. Præpos. Idemq; judicium erit de parte fortè neglectâ quæ accrevit alteri jure summo; cum aliàs IVRISCONSVLTI judicent de augmento eadem quæ de toto, arg. & ib. communiter Dd. in l. inter socerum § cum inter D. de Pact. dotal. l. etiam C. de jure dot. § si quis autem in Auth. de hered. & Falcid. Secus tamen est si Refutans aut omittens de partibus fuerint Investiti. c. 1. quo temp. mil. Iul. Clarus d. q. 46. n. 12. Pistor. q. 47. n. 13. Rosenthal. c. 6. concl. 60.

(γ) Curtius p. 4. n. 149. Sylvan. q. 90. n. 3. Chassanæus in consuet. Burgund. § 8. modò possessionem transtulerit. argumento eorum quæ Sylvan. q. 76. tradidit.

X.

Hi tamen sæpius excusantur à RENOVATIONE Investituræ justis causis in principio cursus anni & diei existentibus, (α) ubi quæritur an quælibet causa etiam non definita, si tamen justa videatur, excuset? (β) an ex post facto post cæptum Anni & Diei cursum interveniens? (γ) In utraq; quæstione affirmativam amplecti sententiam promtius erit.

(α) quæ effectualiter vasallum impediunt arg. l. qui commea. & ib. Br. D. de re milit: Imola in c. m. 2. de ætat. & qualit: atq; dolum malum omnino excludunt. per. c. fin. de prohibit feud. alien. per Lothar. Clarus 5. sent 60. n. 22. Gabriel. 7. comm. concl. 1. de Malef. concl. 3 demiq; totum tempus absorbent Butr. Abb. Imola & alij in c. ex ratione ext: de Appellat.

(β) Dd. in c. 1. quo temp. mil. Adeò, ut huic. cap. Rosenthal. 6. de form. feud. q. 69. etiam fatuus & insulsus adcommodet arg. l. igitur. D. de liber causâ & ib. Dd. Tiraqu. de Pœnis, causâ 43. n. 1. & seq. Quanquam autem text. d. c. 1. explicet quasdam caussas, illæ tamen non restringunt regulam, & clausulam generalem. arg. l. damni Infecti §. fin. D. de damno infecto. l. quæsitum §. si quis in fund. D. de fundo inst. l. si vehenda §. idem Iuris d. ad l. Rhodiam. de Iactu.

(γ) Bl. in extravag. pac. const. in vers. Vasalli nostri per Martin Laudensem in c. 1. de vasall. qui cont: constit. Lothar. Albericus in l. preces C. de Appellat. Cardinal: cons. 128. Eleganter autem per Consequentiam hic poterit moveri quæstio? ecquid cessante tali Impedimento iterum integrum tempus concedendum? Negativè respondemus: nō enim ipso Iure cōservatur illæsus arg. l. 34. in fin. & 35. D. de servit. rust. prud. Ideoq; tantum restituendus pro ratâ temporis amissi gl. fin. in c si Electione in fin. de Election. in 6. Bl. Salicetus in Auth. ei qui C. de temp. appell. quæ non obstat cum loquatur de Impedimento quod annum & diem excesserat & ipso Iure cucurrit. Laur. Sylvā. q. 49. Sed si primo anno feudo non ceciderit; de secundo movent Dd. & Sylvan. d. q. n. 6. dubium; Quoniam jura loquantur de primo anno c. Imp. § præterea de probib. feud. alien. per Frider. neq; extendenda tanquam pœnalia ad secundū annum arg. c. non pot. § 1. de præbend. lib. 6. l. boves § hoc sermone D. de V. sign. l. hæc conditio D. de condic. & dem. verum talis est hæc collectio ut ne quidem introducens Sylvan. illi fidat.

XI.

Exputatur autem inter Iustas caussas ab ipso IurisConsulto in c. 1. quo temp. mil. PRIMO quidem Mors Domini vel Vasalli intra annum & diem cum adornanda erat Renovatio, interveniens(α) Eoq; casu de novo integrum tempus conceditur, ut, nō cōputato fluxo antecessoris domini tempore, demum intra annum

num & diem Vasallus ab Herede Domini mortui, sicuti è diverso Vasalli heres à Domino ipso recognoscere teneatur: si modo sit feudum antiquum seu paternum: (β) Non autem ut rectè Feudistorum multi contrà Sonsbeckium deprehenderunt, si sit feudum Novum. (γ)

(α) Laur. Sylvan. tr. de feudi recogn. q. 39. Rosenthal. de formâ feud. c. 6. concl. 74. & 75. Borcholt. c. 8. quando feud. amittantur. n. 8.

(β) arg. l. si Iudex D. de Iudic. l. & ideò in fin. D. de V. Obl. Sylvan. de Recogn. feud. q. 40. Gail. 2. obs. 50. Hartm. tit. de feud. obs. 22. Veniunt enim jure proprio ex provisione primi Adquirentis, & quasi successorio edicto arg. l. 1. § quibus D. de success. edict. § fin. Inst. de bonor. poss. l. 1. C. qui admitti ad bon. &c. Curtius p. 4. de feud. n. 51. Zasius p. 7. n. 7. Indeq; inferunt jus petendi Investituram ad heredes transire: eosq; antè Investituram faciendam intrà annum & diem habere utile Dominium. Quod quatenus Veritati Theoricæ consentaneum, cumq; c. 1. quid sit Investit. l. traditionibus C. de Pactis congruat disputatione tentabimus & tractat Sylvan. de Recogn. feud. q. 41. 4. tot. à quo Diss. Isernia & communiter Dd. in d. c. 1. quo tempor. mil.

(γ) illud enim transit ad filium & successorem ex personâ patris mortui l. Æmilius l. etiam D. de Minor. l. cum antiquioribus C. de jure delib. Gail. d. obs. 50. Iacob. de Belviso Nicol. de Neapol. Alvarot. Præpos. & Modern. in d. c. 1. quo temp. mil. Curtius Iunior in tr. feudal. in 4. p. n. 23. ac proinde juris conditionem strictè insequi debet Diss. Bl. in d. c. 1. Sonsbeck. p. 11. de feud. n. 12.

XII.

Planè in simili si inter heredes contentio de hereditate Domini defuncti emergat, relevatur à petendâ Investituræ renovatione Vasallus, usq; constiterit uter sit heres: (α) utut inter scribentes multi adfirment RENOVATIONEM petendam esse ab Actore, cum protestatione, (β) vel ut Rosenthalius à Possessore. (γ)

(α) arg. l. si vero de Iur. patron. Sonsbeck. d. n. 22. vers. fallit. 5. Schrader. p. 6. c. 2. n. 22. Wurmbserus de feudis obs. 25. Schneidew. p. 5. n. 38. Vultejus de feud. 1. cap. 7. n. 77. Rosenthal. 6. de formâ feud. concl. 89. Quod etiam ad Vasallum cui-

lis mota fuerit extendunt: Matth: de Afflict: c. 1. in pr: n. 6. quæ fuit pr: causa Iacob: de ArdiZon: in tit: quibus mod: feud: amit: § quid si Vasallus: Tiraquellus de utr: retr: p. 1. § 1. gl: 10. n. 38. qui plures allegat.

(β) ne hæc petitio ipsi Domino præjudicet: arg: l. fin: & quæ ib. not: C. de petit: hered: l. prætor ait D. de damno infecto. Rosenth: concl: 89. cap. 6. Vultej. d. loc: n. 77.

(γ) arg: l. fin: C. de REI vindicat: & in § commodum Inst: de Interdict: quæ sententia etiam arridet DN: Vultej: d. loc: Rosenthal: d. concl: 89. ArdiZo sub: tit: quibus mod: feud: amit: Alvarott: in d. c. 1. Zasio p. 7. n. 7. vers: item & Vasallus: VVurmbser: obs: 25.

XIII.

Etiam Inimicitiæ capitales (α) aliæq; graves (β) sine culpâ Vasalli natæ, (γ) excusationem justissimam merentur, (δ) si modò poterunt vel Iuramento frugi & boni fidelis, (ε) vel alijs probationibus firmis & specificis probari, (ζ) adeò ut nec literis salvi conductus credere, (η) neq; procuratorem mittere teneatur: (θ) Quod & de Inimicitijs Vasalli & tertij intellexerim; nisi has effugere suâ potentiâ & providentiâ Vasallus poterit. (ι)

(α) d. c. 1. quo temp: mil: text: in Clem: pastoralis: vers: notorium de re Iudicatâ. l. Licet l. non distinguemus § cum quidam. D. de Recept: arbitr: l. si inimicitiæ D. de his quibus, ut indign: l. si pariter D. de Liber: causa.: Quæ autem possunt dici capitales Inimicitiæ Iudicis arbitrio secundum Sylvan: de Recogn: feud: c. 43. & ab illo allegata, puto relinquendum; arbitrabitur verò Iudex si concernant quæstionem status, capitis omnium, & majoris partis bonorum: Tiraqu: de nobilit: cap. 31. n. 180. Borcholt: d. c. 8. n. 13. Hippol: in l. in criminibus § prætereà n. 23. de quæst: Barbat: cons: 16. lib. 2.

(β) Sylvan: q. 42. per l. 3. § non solum ubi Br: D. de Adim: legat:

(γ) arg: l. si Merces § culpæ D. Locati l. ex parte D. de adim: legat: Iacobin: de S. Georg: in tr: feud: vers: qui quidem Investit: præstit: Iuram: col: 13. Dd: & Frid: Schenk: in d. c. 1. quo temp: Borchol: c. 8. de feud: n. 15.

(δ) arg: l. illud D. ad L. Aquil: l. à Titio D. de furt: Præpos: d. c. 1. quo temp: mil: col: fin: Dist: Andr: de Isern: Alvar: Raven: & alij. Quorum sententia non stabit Auth: ei qui C. de tempor: et-

enim loquitur de tempore continuo, limitatoq; à Lege: In nostro autem casu utile præsupponimus: Schrader: p. 6. cap. 2. de feud: n. 64. Nec absurdum est ita inimicitijs fortè perpetuis in suspenso etiam perpetuum esse REcognitionem: dum hoc in Infantiâ Absentiâ &c. videatur decisum. Sylvan: d. q. 48. de Recogn feudi.

(ε) maximè si aliæ accesserint præsumtiones, utpote si Minæ à potente & eas exsequi solito projectæ fuerint: arg: l. si negotia D. de Negot: gest: l. vel universorum D. de pignor; l. qui semisses D. de Usur: quales etiam validas contrà homicidam præsumtiones ad torturam subministrant, ut annotant Speculat: in tit: de præsumt: § 2. vers: sed pone: Bl: post cap: in d. l. metum. Hippolit: c. Marsi: in pr: § si diligenter n. 35. Fidelis verò sit bonæ famæ arg: l. scire oportet § sufficit D. de Excusat: tut: l. cum quidam § quod dicitur D. de Acquir: heredit:

(ζ) puta ut origo & causa ipsius inimicitiæ ostendatur: siquidem naturali ratione quilibet præsumatur amicus, ut signanter dixit Bl: in l. si quis testibus in fin: C. de testib: Felin: in c. fin: coll: pent ext: de Except:

(η) cum hic agatur de periculo capitali ob quod fragilis est cautio text: singul: in c. accedens. cl: 2. ut lit: non contest: gl: in c. statutum § cum verò de Rescript: in 6. Sylvanus q. 45. de feud: Recogn:

(θ) Sylvan: q. 47. Abb: Imola & alij post Hostiens: in c. ex parte per ill: text: ext: de Appellat: Diss: Bl: in tit: de Pace const: § sententiæ quoq; Br: disp: Bon: in 4. dubio:

(ι) arg: c. cum Romanus de Offic: deleg: c. bonæ memor: Mog: de Elect: in d. Clem: pastoralis 16. Pisanaq; Civitas &c. l. 3. Ex quibus causis Major: Rosenthal: c. 6. de form: feud: concl: 48.

XIV.

Eodem modo accensetur illis à IURISCONSULTO in d. c. 1. ABSENTIA; in Domino quidem sive justa sive injusta: (α) nisi sit in vicinis locis, ubi requirendus est) (β) aut procuratorẽ reliquerit (ubi à procuratore petenda RENOVATIO: (γ) In Vasallis verò justa, (δ) considerata; ut procuratorem eo casu mittere non teneatur. (ε)

(α) Hotom: cons: 32. n. 13. Curt: Iun: p. 4. n. 49. Sylvan: q. 42. & seq. Vultej: de feud: 1. c. 7. n. 74. Tiraq: de Retract: Lignag. § 9. gl: 2. n. 19.

 (β) arg:

(ϐ) *arg. l. sed & hos. § . 2. D. de procurator Schneidew. p.5. n. 40. Curtius Iun. p. 4. n. 49. Rosenthal. c. 6. concl. 38. aliter dicemus si in remotis locis degat per l. pecun. § fin. D. de usur. l. 1. § dies D. quin appell. non etenim cum volante Domino volare necesse habebit l. Maevia in fin. D. de Annuis legat. Iacobin. de S. Georg. in tr. feud. verb. qui quid Investit. col. 13. Fulgos. cons. 7. col. pen. Sylvan. q. 72 de Recogn. feud. Qui verè locus dicitur propinquus vel remotus Iudicis itidem arbitrio relinquimus cum Ardiz. Alvaro & communi Dd. sent. in c. 1. in pr. quae fuit pr. causa.*

(γ) *Sylvanus d. tr. q. 73. n. 4. Sonsbeck. p. 11. n. 8. Schneidew. p. 5. n. 39.* Schenrecht. *cap. 50. Schraderus p. 5. cap. 2. n. 40.*

(δ) *nempe Reip. causa, necessaria: non autem temeraria & voluntaria; Vultej. 1. feud. cap. 7. n. 74. Rosenthal. c. de form. feud. concl. 86. Schrader. p. 6. cap. 2. n. 41.*

(ε) *arg. l. sed etsi. procuratorem § fin. D. ex quib. causiis Major. Sonsbeck. p. 11. de feud. n. 19. Schneidew. p. 5. n. 41. Vultej. 1. de feud. cap. 7. n. 74. Diss. Sylvan. de Recogn. q. 74. qui alios plures allegat.*

XV.

De Infamia verò Domini Moder. Neapol. dubitant? Nos cum Sylvano si Dominus majori excommunicatione excommunicatus fuerit, aut Bannitus aut haereticus excusandum esse Vasallum: Idemq; de Infamiâ ipsius Vasalli non ignari quod multi diversum sentiant adfirmabimus.

(α) *arg. c. 1. quo temp. mil. Schneidew. p. 5. n. 41. Schraderus p. 6. c. 2. n. 53. quia cum tali nullum potest. haberi commercium c. excommunicatos cum simil. 11. q. 3. & in c. 1. in pr. Hic finitur LEX c. absolutos ext. de Haeretic. Diss. Mod. Neap. in d. c. 1. coll. 10. quod liceat servis & Mercenariis sine Reatu excommunicationis participare cum domino c. quoniam multas 11. q. 3. C. inter alia ext. de sent. Excomm. sed est diversitas in exemplo ideoq; illâ ratione non erimus contenti. Sylvan. de Recogn. feud q. 69.*

(ϐ) *arg. l. si ab hostibus D. solut matr. l. verum § tempus D. pro socio. l. sive hereditaria D. de negot. gest. Sylvan. d. q. Vultej. c. 7. de feud. n. 73. Mozz. de feud. subst. n. 45. vers. 4. Schraderus p. 6. cap. 2. n. 53. Rosenth. de form. feud c. 6. concl. 86.*

Illud

XVI.

Illud autem dubio caret Incarcerationem etiam justam præbere excusationem, sive culpâ suâ, sive non Vasallus detineatur; (α) pleriq; tamen existimant eum procuratorem mittere oportere; â quâ sententiâ nosmetipsi in totũ non alienamus.(β)

(α) arg. l. contumatia § pænam D. de RE Iudicatâ l. de Vnoquoq; § sed etsi procuratorem in pr. D. d. t. Barthol. in cons. 228. circa fin. Socyn. cons. 80. in q. coll. fin. lib. 3. Hippoll. de Marsil. in pr. sua in § sequitur n. 31. Albert. Brunus. cons. 45. coll. 2. Præpositus in d. c. 1. vol. 5. vers. quod intelligite.

(β) l. Papinianus exuli 20. D. de Minor. l. sed etsi per 26. Ex quibus. causis major: Sylvan. q. 76. n. 21. Rosenthal. in formâ feud. cap. 6. concl. 90. Lehenrecht. art. 24. Schaderus p. 6. c. 2. n. 45. Vultejus 1. de feud. c. 7. n. 78.

XVII.

Tandem succedit urgentissima excusatio; si tertius REM feudalem, cujus nomine facienda Renovatio, possederit; quo casu tempus currit demum à die Possessionis receptæ(α) nisi dũ potuerit, rem à possessore avocare supinâ quadam oscitantiâ supersederit. (β)

(α) arg. l. forma § si cum ego D. de Censibus Dd. in c. 1. qui fuit pr. causa benef. amiss. Curtius Iun. p. 4. n. 45. Paris. de Puteo de feud. redintegr. C. 42. n. 21. Tiraquellus de retr. Lignag. § 1. gl. 10. n. 38. Rol. à. Valle cons. 18. n. 17. vol. 1. Goeden. cons. 13. n. 19. Pistor. 2. q. 20. n. 31. add. Sylvan. q. 76. n. 4. & quæst. Rosenth. d. c. conc. 50. propositam.

(β) fingitur n. tum possidere ex quo negligentia & mora sua operatur arg. l. sed etsi § vers. sed nec eos D. ex quibus causis Major. Imola in d. c. 1. in pr. ext. de feud. & Paul. de Castro in cons. 158. cons. 213. Sylvan. d. tr. q. n. 20: & seqq.

XVIII.

Quemadmodum & his superioribus non incommode adsociatur, OMNIS metus justus qui in virum constantem cadere poterit: cujusmodi est BELLVM(α) LATRONVM INCVRSVS (β) MORBVS sonticus (γ) Pestis, (δ) &c. Quorum tamen omnium exputatio Bono & æquo Iudicis arbitrio relinquenda erit. (ε)

(ε)per l. 2. § siquis tamen cum § seq. si quis caution: l. si ut certo § quod vero & seq. D. commodati clem. pastoralis de RE Iudicat: Sylvan. de Recogn. feud q. 50. & 62. n. 3. Sousbeck. p. 11. n. 23. Rosenthal. d. concl.

(ϛ)arg. c. ex parte de Appellat. Sylvan. q. 62. Borcholt. d. c. 8. n. 21. Rosenthal. de concl. Schneidew. p. 5. n. 49.

(γ) Mozz. de Substanti. n. 45. vers. 2. Rosenthal. c. 6. concl. 99. Vultej. de feud. 2. c. 7. n. 83.

(δ) Sousbeck. d. p. 11. n. 20. VVesenbec. c. 8. n. 7. Schraderus p. 6. c. 2. n: 42.

(ι)arg. l. 2. D. de Iure delib. Ed. passim in c. 1. quo. tempor. mil.

XIX.

Sed pactum quoddam intervenit ita ut etiamsi Vasallus recognitionem in tempore debito non fecerit, neutiquam tamen feudo caderet? Dubitationis aliquid reliquum esse quo minus valeat pactum non agnoscimus.

Potest haec quaestio examinari ex illis quae annotavit: Sylvan: de Recogn. feud. q. 78. & dicta sunt in superiori disputatione de pactis feudi.

XX.

Illa vero quaestio est in dubio nec incelebris an ita impeditus ante lapsum terminum protestari debeat? Alij protestationem esse necessariam adfirmant (α) alij negant; posteriori sententiae subscribere procliviores sumus (ϛ)

(α)arg. c. fin. in verb. protestatione facta de Appellat: ponderando dictionem dummodo quae est in futurum suspensa l. fin. C. de his quae vi Met: causa l. de pupillo. § si quis ipsi D. de operis novi nunt: Alvarot. in c. 1: n. 6. quae fuit pr. causa. Curtius. Iun. p. 4. n. 49. Villalob. litt. 5. n. 4. vers. nec protestari.

(ϛ) l. 2. § fin. D. si quis. caution. ubi qui detentus à magistratu non comparuit excusatur, nec tamen textus illam protestationem exigit l. 1. D. Ex quibus causis major: l. quaesitum D. de Re Iudic. Iacobus de Belvisio & ferè alij in d. c. 1. Sylvan. de Recogn. feud. q. 86. qua aliquot casus accenset: Consultius tamen esse probationis ergo protestationem praemittere plurimi existimant Rosenthal. concl. 100. c. 6. de form. feud. sive facto domini vel Vasalli sive casu fortuito obveniat impedimentum: Praepos. in c. 1. qui fuit pr. causa Alex: & Iason in l. 2. § quod diximus D. si quis cautien. c. ex transmissa ext. de praescript.

Post-

XXI.

Postquam autem Dominus ob non petitam Investituram Vasallum conveniret ingratitudinis & contemtus utrum impedimenta solum debeat allegare, an etiam addere probationem suæ diligentiæ minimè expeditum censemus? sufficere contra communiorem Doctorum sententiam putamus nudam allegationem Impedimentorum.

l. Hæc stipula: § divus D. ut legat: nomine caveatur. l. non. cogendum § Sabinus cum simil. D. de procurat. Sylvan. d. tr. q. 85. qui hanc controversiam optimè explicasse videtur Phil. Decius in c. ex ratione coll. 11. ext. de Appel. l. si quis in gravi D. de SenatusConsulto Syllian. Unde si Vasallus non tulerit opem omninò perituro Domino quod excusetur concludo per text. in l. si alig § est si alias ib. ædibus perituris D. quod vi aut clam. And. Isernia in c. 1. quo temp. mil. Diss. Innocent. & omnes in c. ex transmissa ext. de Præscript. per l. qui commeatus & ib. not. Er. D. de R. Emilitar l. sed etsi per prætorem § si feriæ D. ex quibus causis major. Alex. cons. 49.

XXII.

Qui ergo neq; has excusationes habuerint, neq; RENOVATIONEM Investituræ petierint intra tempus anni & diei debitum, illi, quamvis multi aliter opinentur, non quidem ipso Iure sed mediante Iudicis sententia meritò à feudo caduut (α) & Domino illud quoad possessionem & proprietatem aperitur, si sit feudum novum non autem si sit feudum paternum. (ϐ)

(α) hujus dubij investigationem valde utilem esse tum ratione fructuum medij temporis tum ratione modi proponendi actionem qui diversus erit, dicit Sylvan. de feud. recogn. q. 22. Alvar. in c. 1. § sed nec est alia col. 3. quæ sit pr. causa benef. Alb. Brunus cons. 41. circa fin. Et sanè videbatur sententia contraria arripienda ex c. 1. ubi, dicitur quod perdat feudum ext. de Capit. Corradi C. Imperialem § præterea in verb. feudum amittit & c. de pro hib. feud. alien. c. 1. in pr. quæ sit pr. causa benef. amit. l. fin. § fin. C. de Iure Emphyt. & ib. gl. Salicetus in l. 2. C. de Iur Emphyt. coll. 2. vers. ut & hoc, per l. commissa D. de publican. Ut hinc quidam distinguant inter nudam negligentiam & inter fraudem delictumve Bl. in c. 1. in verb. cadat quo temp. mil. & c. Siquidem super culpis & delictis semper causæ cognitio necessaria sit.

Angel.

Angel: conſ: 321. Iacob. de S. Georg: in tr. feud: in verb: qui quidem Inveſt: col: 2. verſ: item dubitat. Curtius Iun: in tr: feudal: in 4. pr: in 5. q. 3. Nos autem iſtis textibus neutiquam movemur et nihilominus dicimus eſſe ſententiam Iudicis neceſſariam per c. 1. in pr: per verb: damnetur quod Iudic: competit, Sylvan: d. loc: in fin: per verb: convictâ culpâ quo temp: mil: per text: in c. 1. de feud: ſine culpa non admitt: Hoſtienſ: in ſummâ de feud: § quib: mod: ſeu cauſis verſ: poſſet autem: Andr: Iſernia in c. 1. in pr: quæ ſit pr: cauſa benef: amitt: Guido Papæ deciſ: 164. Alex: conſ: 124. col: 3. lib. 1. Sylvan: d. tr: q. 22. qui quæſtionem illam utrum quando pœna infertur à Lege inferatur ipſo jure nec ne, diſtinguendo variè inter pænam Obligativam Adſtrictivam & privativam examinat.

(6) Andr: Iſern: in c. 1. quo temp: mil: quem ib: Alvarott: ſequitur col: X I I. Præpoſitus in d. c. 1. Mart. Laud: in c. Imperialem § præterea: de prohibit: feud: per Frider: Adſtict: in. d. c. 1. & quos plures citat Laur: Sylvan: q. 87. Diſſent: Speculat: in tit: de feud: in addit: Incip: directè ti adit: Paulus Caſtr: in l. Adoptivum § patronum D. de in jus vocando Alex: conſ: 10. col: 2. in fin: vol: 3. Ioan: Rainald: in d. § præterea: Si quis in feudatus per ill: text: Curtius Senior conſ: 47. col. 5. Iacob: de S. Georg: in tr: feud: in verb: qui quidem Inveſt: præſt: col: 12. verſ. rurſus quæro.

XXIII.

E converſo, Vaſallo Inveſtituræ Renovationem petente, ſi Dominus diſtulerit, ille an feudi proprietate in tantum privabitur, (α) poſtmodum ut Vaſallo debeat applicari? (6) Utrumq; communiter ut adfirmatur ſic & nos adfirmandum cenſemus.

(α) quoniam Vaſallum inter & Dominum æqualitas ſervanda eſt, & quod in uno ſtatuitur pariter in altero eſt ſtatuendum, c. 1. in fin: de formâ fidelit: c. Domino committente ſi de feudo defſ: fuerit controv: & ſtatutum in uno quod correlativorum cenſetur etiam in altero inductum: gl: in c. 1. hic finitur L E X: Iacob: de Belviſ: Nicolaus de Neapol: Alvar: & alij in c. un: § nulla: per quos fiat Inveſtit: Guido Papæ deciſ: 168. quemadmodum & Dominus permittens Vaſallum perire privatur omni Iure Vaſallagij, æquè ac Vaſallus. Neq; obſtat quod Renovatio Inveſtituræ introducta ſit favore ipſius Domini & recognitio eſt cenſus quidam

dam Reverentiæ ergò Domino debitus. Elenchus enim est caussæ et alia est ratio RECOGNITIONIS *introductæ, ut ex thesi hujus disputationis prima videre licet: adde VVurmser: in obs: tit: de feud: cap. 30. & Hartm: eod: tit: cap. 9. gl. 11. § fin: per quos fiat Investit: Diss: Sylvan: q. 32. qui etiam alios allegat.*

(6) ibi tum directum Dominum consolidatur cum Vtili gl: in d. c. 1. qualit: Dominus propr: feud: priv: Aretin: cons: 14. col: fin: nonnulli tamen eam superiori Domino applicant: Præpositus in d. c. 1. col: fin: de formâ fidelit: varias igitur ad hancce evitandam difficultatem comminiscuntur Dd: distinctiones Aretin: in d. cons: 14. col: fin: Modern: Neapol: decis: 255. in 1. fallent.

XXIV.

Quid autem dicemus Vasallus quidem petitione, postquam moram commiserit effluxo anni & diei tempore renovare præsumsit: Dominus verò moram oblatione Investituræ novæ corrigere studet? Vterq; ne audiendus? Maxima est circá hunc articulum Majoris auctoritatis Iurisconsultorum dissensio, qui negativam adseruêre suis rationibus sententiam illos propriores Veritati adstitisse defend ius.

Quia contrà Legem non admittitur purgatio Moræ arg: l. Epistola § 1. D. de Pactis l. quæro § inter D. Locati & ubi dies & pœna adjecta est, non admittitur purgatio Moræ l. trajectitiæ § de illo D. de Action: & obl: l. Magnam C. de contrah: & coram: stipul: & durius agitur cum Lege quam cum homine l. si libertus D. de iure patronat: arg: c. 1. in pr: Quid insit si Vasall: post alien: feudi illud recuper: l. 1. § si rem D. depositi ubi qui feudum alienavit redimendo non poterit recuperare illud: adde l. quis sit fugitivus in pr: D. de ædilit: edict: siquidem jus alteri quæsitum non possit absq; facto illius tolli l. id quod nostrum D. de R. Iur: c. qui Clericus in feudo fuerit controv: inter: Dn: & Agnat: Quamvis etiam hic & alia caussa possit annecti, quòd non petendo REnovationem videatur Dominum contemsisse c. cupientes § quod si de electione in 6. c. 1. in pr: quæ sit pr: caussa benef: amitt: non poterit moram purgare arg: l. si quis major: C. de transact: maximè cum Clementiores Lege minimè esse debeamus. § oportet in Auth: de Iudic: Nec quem ad contrariam sententiam perducere poterit: quòd ubi dies adjicitur ibi admittatur purg: Moræ. l. si ita quis § Seja. D. de V. obl: l. si cum dies § fin: l. Celsus D. de

 arbitr:

arbitr. Id n. falsum est cum in d. ſ. Seja. pœna nondum erat expressa licet dies erat expressus dicente Br. in d. l. si. Insulam in 6. oppos. Vt neq; permoverit quod purgatio moræ inducta sit ex æquitate l. si servum ſ sequitur D. de V. Obl. cum potius contrarium suggerat; odium enim contumatiæ illum æquitatis respectum minime meretur. De intellectu c. potuit ext. Locati, laborabimus in disputatione adde Sichard. ad l. 2. n. 11. C. de Iure Emphyt. Borcholt. de feud. cap. 3 n. 92. Cujac. in l. 23. de Obl. & Act. & tr. ad African. pag. 312. & seq. Donellus in d. ſ sequitur n. 39. Goeddeus in l. 12. ſ 1 n. 10. de V. sign. Diß. Sylvan. de Recogn. feud. q. 27. Rosenthal. c. 6. concl. 170. Guido Papa decis. 164. & 166. Clarus q. 49. n. 9.

XXV.

Si tamen non attento quod Moram commiserit Vasallus nec purgarit nihilominus Dominus post annum & diem recipiat servitia? Num quid dicemus Moram & ingratitudinem tacitè remissam esse? Etiamsi expressa accesserit contraria pro Iure Domini conservando protestatio(α) Adfirmativam illo in casu edissertabimus sententiam.

arg. l. Celsus ubi gl. D de Arbitr. l. fin. in fin. D. de Eo quod certo loc. l. post. diem D. de leg. commiß. Speculat. in tit. Locat. ſ nunc aliqua vers. 23. Alb. Brunus Cons. 107. Laur. Sylvan. de Recogn. feud q. 39. Aliquot sane fallentias annotavit hujus Theseos Schraderus quarum illam quod hac receptio servitiorum quoad præjudicium agnatorū non valeat, ad quos feudum propter Investituram non petitam reverti debet Curt. in tr. feud. 5. p. n. 12. Præpos. & Matth. Afflict. in d. c. 1. in pr. quo tempor. mi. Alvar. & Præpoß. in c. 1. ſ. fin. qui fuit pr. causa non acceptabimus siquidem Iuri nondum quæsito sed querendo poßit renunciari arg. l. qui autem 6. in pr. D. de his quæ in fraud. credit. l. fin. C. de Acquir. poßeß.

(α) talis enim protestatio est ipsi actui contraria arg. c. cum Ferrar. ext. de constit. c. solicitudinem in fin. ext. de Appellat. Socyn. cons. 4. col. 6. lib. 3 Diß. Dd. Cardin. Butr. & Imola in c. potuit ext. Locati Decius cas. 160. col. 3. vers. præterea dat. tol. 1. Roman. sing. 511. &c. Capolla caut 45.

XXVI.

Vt vero sollemniter fiat hæc RECOGNITIO debet eam

Vasal-

Vasallus petere reverenter obsequiosè & cum sollicitudine, (α) interveniente brevi ut appellant (β) testato eæq; solemnitates ita non possunt thesibus describi cum varient (γ) In aliquibus tamen locis plerumq; RELEVINUM, TREZENVVM LAUDEMIUM aut CAP soldus est solvendus, &c.

(α) Vultejus 1. de feud. 102. cap. 7. Laur. Sylvan. q. 94. Schraderus p. 6. d. 1. n. 19. Zasius p. 7. n. 13. Schneidew. p. 5. n. 57. poteris huc perpendere c. 1. quo temp. mil. c. 1. in pr. qui sit pr. causa benef. amit. l. Imperialem § præterea D. de probib. feud. alien. per Frider. Ideo planè non sufficiet intra annum & diem Dominum feudi accedere, eiq; significare prædecessorem suum feudi possessorem mortuum vel alium casum Investituræ petendæ evenisse arg. l. scire oportet 15. § scire autem D. de excus. tut. l. 1. D. de Libell. dimiss.

(β) c. 1. & ib. Dd. qui testes sunt necessar Rosenthal. de form feud. concl. 12 vnd das man sich teglich nach den lehenbrieffen richtes vnd heldt *annotat. Schneidew. p. 4. n. 29. de feud.*

(γ) Sylvan. q. 20. Bl. in Auth. quas ruinas Col. 2. C. de SS. Eccles. per L. his verbis § fin. ubi Dynus D. de Legat. 3. Alex. cons. 5. vol. 5. Afflictus in c. 1. col. 2. quo temp. mil.

(δ) aliquot enim casus exceperunt Sylvan. præc. q. Dd. quos ibi videre majoris complementi ergo licet, cum hæc uti dixi quæstio ex cujuslibet territorij aut curiæ consuetudine et pactis specialibus sit dijudicanda teste Rosenthal. & alijs. Illud prorsus indubium est si plures fuerint casus Investituræ petendæ plura solvenda esse relevia Schrader p. 6. de feud. cap. 5. n. 26. De quibus post Dd. latiss. Amad. de Ponte in qq. laudemialibus per tot.

FINIS.

IOHANNES GATLCHIRCHIUS

ἀναγς.

CONSCIA IURIS, EN VIGILA.

CONSCIA mens JURIS! quid JANE morare minacem
Qui dentem in Casiã mittit, et in Cythisum!
Summa petit Livor, quisquis Livore perustus,
Semper-projecta conditionis homo est. (altos
Namq; humiles animos saliẽ occupat; impete in
Nunquam-et-non fertur cæca frequente Dea.
Summq Aristoteles, Plinius, Maro, Flaccq, Ho-
Senserunt flatus Zoile vane tuos: (merus,
Esto altus, frustrà livent rubigine dentes,
Hoc didici, invidia nil valuere mina!
Quoq; magis virus dirum expuit, exsere vires
Hoc magis ingenii Candide JANE tui.
Et, facis ut, crebrò felices edito fætus:
Quid moneo? EN VIGILA, præses honoris adest.

ALBERTVS VVICHGREVIVS.